

Financiële gevolgen en aspecten van een plaatsing

Thema: Financiële aspecten en gevolgen bij een plaatsing

Ouders weten dat bij een plaatsing de kinderbijslag voor het betreffende kind wordt ingehouden. Hoe dat dan de verdeling gebeurt is niet voor alle ouders even duidelijk. Sommige ouders weten dat $\frac{2}{3}$ van de KB bestemd is voor de betaling van de plaatsing en dat er over $\frac{1}{3}$ een beslissing wordt genomen ; ofwel gaat dat naar de ouders, ofwel op een spaarboekje voor de kinderen. Maar zeker niet alle ouders weten dat. Ouders zijn dikwijls niet op de hoogte welke beslissing er rond het $\frac{1}{3}$ is genomen. Sommige ouders weten dit wel via een vonnis dat ze thuis krijgen. Andere ouders hebben dit met hun consulent kunnen bespreken en hebben daar een stem in gehad. Onlangs is er een beslissing genomen door de Jeugdrechtbank om het $\frac{1}{3}$ KB nog eens op te splitsen in $\frac{1}{6}$ voor de vader en $\frac{1}{6}$ voor de moeder. Dit maakt het allemaal nogal ingewikkeld. Soms duurt het wel lang voor dit in orde is en wordt de KB pas na twee maanden nadien ingehouden. Ook na de plaatsing moeten ouders vaak zelf stappen ondernemen om de kinderbijslag terug te kunnen krijgen. De voorziening zou de ouders hierover meer en beter moeten informeren. In het algemeen worden ouders te weinig geïnformeerd hoe heel de financiële afhandeling zal verlopen. Ook jongeren weten niet altijd of er voor hen gespaard wordt en welk bedrag er op hun spaarboekje staat. Er zou sowieso transparanter rond dit aspect moeten gewerkt worden. Er wordt voorgesteld dat de consulente de ouders op regelmatige tijdstippen zou moeten informeren over de stand van zaken. Het zou bijvoorbeeld ook vermeld kunnen worden in het halfjaarlijks verslag zodat zowel de ouders als de jongere op de hoogte worden gehouden. De beslissing om het $\frac{1}{3}$ KB op een boekje te zetten heeft dikwijls ook consequenties op andere gebieden waar de ouders niet vooraf van worden ingelicht. Zo heeft een ouder toegestemd om het $\frac{1}{3}$ op een spaarboekje te zetten in functie van het feit dat de jongere in kwestie op BZW ging. Maar de gevolgen hiervan waren haar niet op voorhand gemeld. De kinderbijslag wordt dan volledig afgehouden waardoor er een andere rangorde komt en er ook minder KB voor eventuele andere kinderen wordt gestort. Daardoor wordt het kind niet meer ten laste gezien en zorgt dit voor bijvoorbeeld de mutualiteit, de belastingen en het verkrijgen van een sociale woning problemen. De ouders vinden het systeem dat de jongeren op hun 18 jaar soms een grote som geld krijgen onverantwoord. Soms gaat dat over vrij grote sommen, die dan na een maand al volledig zijn opgedaan. Vanuit sommige voorzieningen worden er inspanningen gedaan om jongeren bewust met geld te laten omgaan en ze bereiden hen ook voor op het verkrijgen van het geld van hun spaarboekje. Nochtans komt het meermaals voor dat jongeren hun geld dadelijk op een onverantwoorde manier uitgeven. Ouders vinden dat sommige 18-jarigen niet voldoende maturiteit hebben om dat geld goed te beheren en te besteden. Enkel bij jongeren die onbekwaam worden verklaard wordt het spaargeld nog voor langere tijd geblokkeerd, maar ouders vinden dat het voor sommige 18-jarigen moeilijk is om geld verstandig te beheren. Soms gebeurt het ook dat ouders of familieleden met slechte bedoelingen mee het geld gaan afhalen als de

jongeren 18 jaar is en het geld voor hen houden. Dat kan ook de bedoeling niet zijn. De ouders stellen voor om het geld te laten beheren zodat er enkel voor zinvolle aankopen geld wordt vrijgegeven. Op die manier zouden jongeren een betere start in hun volwassen leven kunnen nemen. We hebben lang nagedacht over wie of welke instantie dat dan zou moeten opvolgen, maar hebben daar nog geen concrete oplossing voor gevonden. Een ouder heeft een goede ervaring met een MPI-plaatsing. Zij krijgt op regelmatige tijdstippen een overzicht van de kosten die het MPI heeft gedaan. Er werd daar ook gespaard en op het einde van de plaatsing werd het gespaarde geld meegegeven. Dat was een zeer duidelijke en transparante werking. Voor ouders is het niet altijd duidelijk welke kosten er door de voorziening worden opgenomen. Ze weten dat de jongeren recht hebben op kledinggeld, maar weten niet hoeveel dat is en hoe dat verdeeld wordt. Ook daar zou transparanter moeten worden mee omgesprongen. Jongeren spelen het nu soms uit dat ze niet voldoende kledinggeld krijgen en willen dan dat de ouders mee inspringen. Er zou meer overleg moeten zijn tussen ouders en voorzieningen omtrent deze zaken. Een ouder heeft een positieve ervaring met een voorzieningen die tijdens de vakantie een aantal weken sluit. Zij hebben dan een deel van het geld aan de ouders teruggestort omdat de kinderen dan lange tijd bij hun ouders verblijven. Bij hogere kosten zoals bijvoorbeeld bij orthodontie of andere specialisten worden de kosten dikwijls door de voorziening gedragen. De ouders worden dan dikwijls wel verplicht om de specialist te nemen waar de voorziening mee werkt. Als ze een andere specialist willen nemen moeten ze zelf de kosten dragen. Een andere ouder heeft dan weer de ervaring dat ze zelf de specialist mocht behouden en dat de voorziening toch de kosten voor zich nam. Er is in ieder geval veel verschil per voorziening. Het zou voor ouders duidelijker zijn dat er overal dezelfde regels worden gehanteerd.